

อ.ชันในเรื่อง ท. กระทำอยู่ ซึ่งการเยาะเยี้ย กับ (ด้วยภิกษุชื่อว่าจุลกาล) นั้น จำเดิม แต่ก้าล (แห่งภิกษุชื่อว่าจุลกาล) นั้น (อันตน) เห็นแล้ว ย่อมปูลาด ซึ่งอาสนะอันตា ท. ในที่สุดแห่งพระธรรมในสังฆ์, (ย่อมปูลาด) ซึ่งอาสนะอันสูง ท. ในที่สุด แห่งภิกษุผู้ใหม่ในสังฆ์ ฯ

ອິຕໂຣ “ມາ ເກວ່າ ກໂຮດ, ອຸຈຸລາສນານີ ອຸປົງ ປະບູຄາເປັດ, ນີ້ລາສນານີ ແຫຼງຈາຕີ ວາທ ຍ່

(อ.วิภาวดีรังสิต) นอกนี้ ก็ล่าวเล็กๆ ว่า “(อ.ท่าน ท.) จงอย่ากระทำ ออย่างนี้, (อ.ท่าน ท.) จงปลุกตา ซึ่งอาสาและอันสูง ท. ในเบื้องบน, (อ.ท่าน ท. จงปลุกตา) ซึ่งอาสาและอันต่ำ ท. ในภายใต้” ดังนี้ฯ

ອິຕຸ່ນີ້ຍີ ຕສສ ວຈນໍ ອສແນນຸຕິໂຍ ວິຍ “ຕ່ວ່າ ກີ ກໂຣນໂຕ ວິຈຣສີ? ກີ ຕາ ອາສນານີ ປລູມາເປັ້ນ ນ ວິກູ້ງຕີ? ຕ່ວ່າ ກ ຠາປຸຈຸນີ້ຕົວ ປພພົມືໂຕ? ເກນ ປພພົມືໂຕລີ? ກລັມາ ອິຫາຄໂຕລືສີ ວຕຸວາ ນິວາສນປາຮູປ່ນໍ ອຈຸນິທີຕົວ ເສຕການີ (**P66**) ວຕຸຖານີ ນິວາເສຕຸວາ ສື່ສ ມາລາຈຸມພູກໍ ຈະເປັດຕົວ “ຄຈະ ຕ່ວ່າ, ສຕຸຖາຮ່າມ ອາເໜີ; ມຍໍ ອາສນານີ ປລູມາເປັ້ນສາມາຕີ ປິທິນີ້ສຸ”

อ.หญิง ท. เป็นราวกะว่าไม่พังอยู่ ซึ่งคำ (ของกิกขุชื่อว่าจุลกาล) นั้น (เป็น) กล่าวแล้ว ว่า “อ.ท่าน ย้อมเที่ยวกระทำอยู่ ซึ่ง
อะไร, อ.อัน ปุลاد ซึ่งอาสนะ ท. ย้อมไม่ควร แก่ท่าน หรือ, อ.ท่าน 野心แล้ว ซึ่งไดร เป็นผู้บัวแล้ว (ย้อมเป็น), (อ.ท่าน)
เป็นผู้อันไดร ให้บัวแล้ว ย้อมเป็น, (อ.ท่าน) เป็นผู้มาแล้ว (ในที่) นี้ เพาะเหตุไร ย้อมเป็น” ดังนี้ แต่เชิงเอาแล้ว ซึ่งผ้า
เป็นเครื่องนุ่งและผ้าเป็นเครื่องห่ม (ยังกิกขุชื่อว่าจุลกาล) ให้นุ่งแล้ว ซึ่งผ้า ท. อันขาว วงศ์ไว้แล้ว ซึ่งเทริดอันเป็นวิการ
แห่งระเบียบ บันคีรษะ สังไปแล้ว (ด้วยคำ) ว่า “อ.ท่าน จงไป, (อ.ท่าน) จงนำมา ซึ่งพระค่าสดา, อ.เรา ท. จักปุลاد ซึ่ง
อาสนะ ท.” ดังนี้ ๆ

ໄສ ນຈິ່ງ ກີກຂຸງວາເວ ຈຕົວ ອາວສັລິໂກ ອຸປະພູພື້ນຕົວ ລຊີ້ມື່ ນ ຜານາຕີ; ຕລ້ມາ ເຕັນ ອາກປູປັນ ນິරາສຸງໂກ ດນຕ
ວາ ສຕູກາຮົ່ງ ວັດທິຕົວ ພຸທອບປຸມໝໍ ກີກຂຸງສູງໝໍ ວາຖາຍ ວາຄໂຕ ໃ

(อ.กิกชูชื่อว่าจุลกาล) นั้น ดำรงอยู่แล้ว ในความเป็นแห่งกิกชู ลึกลับไม่นาน ผู้มีการผนวกมาได้เที่ยว ลึกแล้ว ย่อมไม่รู้ เพื่ออันละอาย, เพราะเหตุนั้น (อ.กิกชูชื่อว่าจุลกาล นั้น) ผู้มีความรังเกียจออกแล้ว ด้วยมารยาท นั้นเที่ยวไปแล้ว ถาวร บังคมแล้ว ซึ่งพระคานสดา พาเข้าแล้ว ซึ่งหมู่แห่งกิกชู ผู้มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุข มาแล้ว ๆ

๕) ในกาลเป็นที่สุดลงแห่งกิจด้วยภัย ของหมู่แห่งภิกษุ อ.ภารยา ท. ของพระเถระซึ่งอว่ามหากาล คิดแล้ว ว่า “อ.สามี ของตน (อันหนู ท.) เหล่านี้ จับแล้ว, แม้ อ.เรา ท. จักจับ ซึ่งสามี ของเรา ท.” ดังนี้ ทุกนิมิตต์แล้ว ซึ่งพระศาสดา เพื่อประโยชน์แก่อันเสวยในวันรุ่งขึ้น ฯ

ຕາ ປນ ອາສັນປະນຸມາປັນຕົ້ນ ອົບໂນ ກົກຊູ ອຄມາລີ ။

ກົດ ໃນກາລັນໜັນ ອ.ກົກຊູ ຮູບອື່ນ ໄດ້ໄປແລ້ວ ເພື່ອອັນປຸລາດຊື່ອາສະນະ ။

ຕາ ຕສມີ ຂະເລີນ ໂອກາສຳ ອລກິຕົວາ ພຸທ່ອປຸມຸນ ກົກຊູສຸງໝັ້ນ ນິສີ່າປະຕົວາ ກົກຊູ ອທ່ສຸ ။

(ອ.ຫຼິ້ງ ທ.) ເຫັນໜັນ ໄນ ໄດ້ແລ້ວ ຊື່ໂຄກສ ໃນຂະໜາດ ນັ້ນ ຍັງໝູ່ແກ່ກົກຊູ ຜູ້ມີພຣະພຸທ່ອເຈົ້າເປັນປະມຸນ ໄທ້ນັ່ງແລ້ວ ໄດ້ວາຍ ແລ້ວ ຊື່ກົກຊາ ။

ຈຸລຸລາກາລສຸ ປນ ເຖວ ກຣຍາໂຍ, ມະໜີມິມາກາລສຸ ຈຕສຸໂສ, ມາກາລສຸ ວິວຸລ ။

ກົດ ອ.ກຣຍາ ທ. ສອງ ຂອງຈຸລາກາລ (ມື້ອູ້ງ), (ອ.ກຣຍາ ທ.) ສີ່ ຂອງມະໜີມິມາກາລ (ມື້ອູ້ງ), (ອ.ກຣຍາ ທ.) ແປດ ຂອງພຣະເຮົາໜ້າວ່າມາກາລ (ມື້ອູ້ງ) ။

ກົກຊູປົງ ກາຕຸຕົກຈົດ ກາຕຸຕົກມົກກຳ, ພົມ ດາວຸກາມາ ອຸ້ນຈາຍ ອຄມົສຸ ။

ແມ່ວ້ອ.ກົກຊູ ທ. ຜູ້ໄຕຮ່າເພື່ອອັນກະທຳ ຊື່ກິຈດ້ວຍກັຕື ນັ້ນແລ້ວ ໄດ້ກະທຳແລ້ວ ຊື່ກິຈດ້ວຍກັຕື, (ອ.ກົກຊູ ທ.) ຜູ້ໄຕຮ່າເພື່ອອັນໄປ ໃນ ກາຍນອກ ລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ໄດ້ໄປແລ້ວ ။

ສົຕຸາ ປນ ນິສີ່າຕົວາ ກາຕຸຕົກຈົດ ກຣີ ။

ສ່ວນວ່າ ອ.ພຣະຄາສດາ ປະທັບນັ່ງແລ້ວ ຖຽນກະທຳແລ້ວ ຊື່ກິຈດ້ວຍກັຕື ။

ຕສຸ ກາຕຸຕົກຈົຈຈປຣີໂຍສາເນ ຕາ ອົຕົດື່ “ການເຫັນ ມາກາໂລ ອມທາກ ອນຸໂມທຳ ກາຕຸວາ ຄມືສຸສົຕີ, ຕຸມເທ ປຸ່ໂຕ ດຈຸດ ວິສຸ ။

ໃນກາລເປັນທີສຸດລງວອບແກ່ກິຈດ້ວຍກັຕື (ຂອງພຣະຄາສດາ) ພຣະອອງຄົ້ນໜັນ ອ.ຫຼິ້ງ ທ. ເຫັນໜັນ ການບໍ່ແລ້ວ ວ່າ “ຂ້າເຕີ ພຣະອອງຄູ່ຈົງຈົງ ອ.ພຣະເຮົາໜ້າວ່າມາກາລ ກະທຳແລ້ວ ຊື່ກາຮອນ໌ ແກ່ໜ່ມ່ມັນ ທ. ຈັກໄປ, ອ.ພຣະອອງຄົ້ນ ຂອງຈົດຈິໄປ ຂ້າງໜ້າ” ດັ່ງນີ້ ။

ສົຕຸາ “ສາຫຼື ວິວາ ປຸ່ໂຕ ອຄມາລີ ။

ອ.ພຣະຄາສດາ ຕັ້ງແລ້ວ ວ່າ “ອ.ດືລະ” ດັ່ງນີ້ ໄດ້ເສົດຈິໄປແລ້ວ ຂ້າງໜ້າ ။

ຄາມທຸວາຮ່າ ປະຕົວາ ກົກຊູສຸງໂນ ອຸ້ນຈາຍ “ກິນຸນາເມຕໍ ສົຕຸາວາ ກຕໍ, ບັດວາ ນຸ ໂອ ກຕໍ ອຸທາຮ່າ ອ້ານິຕົວາ?, ທີ່ຢູ່ ຈຸລຸລາກາລສຸ ປຸ່ໂຕ ດຕຕູຕາ ປຸພ່ອຊຸ່ນຕາໂຍ ທ້າໂຕ, ອຸ້ນ ອົບລຸສຸ ປຸ່ໂຕ ດຕຕູຕາ ອຸນຕາໂຍ ນາໂທສີ, ອິຫານ ສົຕຸາ ມາກາລ ນິວຕູຕັວາ ອາຄໂຕ, ສີລວາ ໂອ ປນ ກົກຊູ ອາຈາຣສຸມປັນໂນ; ກຣືສຸສຸນຸຕີ ນຸ ໂອ ຕສຸ ປຸພ່ອຊຸ່ນຕາ ຍ່ນຸຕີ ။

ອ.ໜູ່ແກ່ກົກຊູ ຄົງແລ້ວ ຊື່ປະຕູແກ່ບ້ານ ຍກໂທ່ນແລ້ວ ວ່າ “(ອ.ກຣມ) ນັ້ນ ຂໍອະໄຮ ອັນພຣະຄາສດາ ຖຽນກະທຳແລ້ວ, (ອ.ກຣມນັ້ນ ອັນພຣະຄາສດາ) ຖຽນກະທຳແລ້ວ ຖຽນກະທຳແລ້ວ ທີ່ວິທີນອແລ ທີ່ວິວ່າ (ອ.ກຣມນັ້ນ ອັນພຣະຄາສດາ) ໄນ ໄດ້ກະທຳແລ້ວ (ທຽບກະທຳແລ້ວ), ອ.ອັນຕະຣາຍແກ່ການບວກ ເກີດແລ້ວ ໃນວັນວານ ເພະຄວາມທີ່ແກ່ກົກຊູໜ້າວ່າຈຸລາກາລ ເປັນຜູ້ໄປແລ້ວ

ข้างหน้า, ในวันนี้ อ.อันตราย ไม่ได้มีเส้า เพราะความที่ (แห่งริกาชุ) อื่น เป็นผู้ไปเส้า ข้างหน้า, ในกาลนี้ อ.พระคานดา ทรงยังพระเคราะชื้อว่ามหากาล ให้กลับแล้ว เสด็จมาแล้ว, ก. อ.กิกชุ เป็นผู้มีคิลแล เป็นผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยอาจารย์ (ยอมเป็น), (อ.หญิง ท. เหล่านั้น) จักระทำ ซึ่งอันตรายแห่งการบวช (แก่พระเคราะชื้อว่ามหากาล) นั้น หรือหนอแล” ดังนี้ ๆ

(P67) สตุตา เตส วจน สุตวา นิวติติตวา จิต “กี ภณฑ ภิกขเวติ ปุจฉิ ฯ

อ.พระคานดา ทรงสตับแล้ว ซึ่งคำ (ของกิกชุ ท.) เหล่านั้น เสด็จกลับแล้ว ประทับยืนอยู่แล้ว ตรัสตามแล้ว ว่า “ดูก่อน กิกชุ ท. (อ.เชอ ท.) ย่อมกล่าว (ซึ่งคำ) อะไร” ดังนี้ ๆ

๗ ตมตุ๊ อาโรเจสุ ฯ

(อ.กิกชุ ท.) เหล่านั้น กราบทูลแล้ว ซึ่งเนื้อความ นั้น ๆ

“กี ปน ตุมเห ภิกขเว จุลกาก วิย มหากาล สรุลกุฆณาติ ฯ

(อ.พระคานดา ตรัสตามแล้ว) ว่า “ดูก่อนกิกชุ ท. ก. อ.เชอ ท. ย่อมกำหนด ซึ่งมหากาล ผู้รู้ภาวะว่าจุลกาก หรือ” ดังนี้ ๆ

“อา ภนเต, ตสุ หิ เทว ปชาปติโย, อิมสส อภูจ; อภูจหิ ปริกุปิตวา คหิโต กี กริสสติ ภนเตติ ฯ

(อ.กิกชุ ท. กราบทูลแล้ว) ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ พระเจ้าข้า (อ.อย่างนั้น), เพราะว่า อ.ปชาบดีท. สอง (ของจุลกาก) นั้น (มีอยู่), (อ.ปชาบดีท.) แปด (ของพระเคราะชื้อว่ามหากาล) นี้ (มีอยู่), ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ (อ.พระเคราะชื้อว่ามหากาล) ผู้ (อันปชาบดี ท.) แปด แวดล้อมแล้ว จับแล้ว จักระทำ อย่างไร” ดังนี้ ๆ

สตุตา “มา ภิกขเว เอว อาจุต, จุลกาก ลูกุจาย สมกุจาย สุการมุมนพุโล วิหารติ, ปปตตญา จิตทุพุล รุกุลสติส, มยุห ปน ปุตติ มหากาล อสุกานุปสติ วิหารติ, มนเสลปพุโต วิย อลโล วาติ วตัว อามา คานา โย ภากลิ

อ.พระคานดา ตรัสแล้ว ว่า “ดูก่อนกิกชุ ท. (อ.เชอ ท.) อย่าได้กล่าวแล้ว อย่างนี้ อ.กิกชุชื้อว่าจุลกาก ลูกขี้นแล้ว ลูกขี้น พร้อมแล้ว เป็นผู้มากด้วยอารมณ์ว่างาม (เป็น) ย่อมอยู่ (อ.กิกชุชื้อว่าจุลกากนั้น) เป็นผู้เช่นกับด้วยต้นไม้มีกำลังอันໂทช ประทุษร้ายแล้วอันตั้งอยู่แล้ว ที่ริมแห่งเหว (ย่อมเป็น), ส่วนว่า อ.กิกชุชื้อว่ามหากาล ผู้เป็นบุตร ของเรา เป็นผู้ตามเห็น ซึ่งอารมณ์ว่าไม่งามโดยปกติ (เป็น) ย่อมอยู่ (อ.กิกชุชื้อว่ามหากาลนั้น) เป็นผู้มีความหวั่นไหวหมายได้เที่ยว (ย่อมเป็น) รากก อ.ภูเขาอันประกอบแล้วด้วยศิลาอันเป็นแห่งทีบ” ดังนี้ “ได้ตรัสแล้ว ซึ่งพระคานดา ท. เหล่านี้ ว่า